

17-4-70

Meneta mera: Ahir rebia la teva carta del 15 junt amb la de casa que em cau-
sa no poca alegria com pots imaginar-te al ve-
re tanta cosa escrita per la mare. Però com que en
rebia una altra de Mèxic d'Alexandre i Ferris
que t'incloç, avui com a cosa extraordinària t'he
crit també malgrat que no toqui fer-ho. Quan
hi ha alguna cosa interessant a dir prou sapo que
ni se'esperar hores sense dir-te-la, eh? Y bé
Primer t'ablaré l'adreça de Montevideo. Yo recor-
do aquesta senyora, però era quasi un xaval. Fe-
mia un fill que es deia Esteve i que treballava
al Credit Lioni, (si no recordo mal) a Barcelona.
Fa anys ja com et dic i no crec que hagin crescut
moltes cartes amb els de casa. Em balla pel cap
com si da senyora fos parenta de la mare però de
lluany. El que si sé que jo de menut havia estat
a Barcelona a casa seva i ella venien molt a Cer-
vera on la mare guarda fotos i tot. No està mal
però tenir l'adreça per vi onessim a l'Uruguay,
Records aquella canço? "Al Uruguay, iguay, yo no
voy, etc"

La carta d'en Pau ja és una cosa més
positiva. Si anem a parar a Xile ó on sigui
ja mirarem d'aparilar-nos i dinó allí, pel que

es ven hi han possibilitats. Has vist l'Atge? D'en
çà que a casa no és pas el mateix. Mira que
jugar-los hi una pasada com ha fet.

Pel que es ven en Vigatà, el bonatxo del
nostro Vigatà en lloc de campar-hi per l'Havana
ha fet cap a Mèxic també. El principal és
sortir i venir com s'arregle tot.

Del permís no sé res igual que abir i no
ho podré dir fins no me'l donguin i allavors si
que vull arribar primer que la carteta que po-
dria fer-te. Jo crec que serà pel diu menge vivent
Jo com et deia sortiré ja el dissabte per a quanyes
un dia. D'aquesta forma no tindrè que sortir fins
el diu menge -inent per arribar al Camp cap el
tard. Tota una setmana, neneta meua!! Ah!
Avui només dimecres i que llarga aquesta set-
mana. És llarga per tot el que serà curta la
setmana que el teu Pepe podria abraçar-te, no per
sentir que ja em causa, sinó per obra. A tu tan-
bé t'agradaria més, eh? Micosota meua?

Y res, me's. Demà tornaré a escriure't, si
no hi ha res de nou. Et diré més llargament que
t'estimo molt i molt, me's que puc estimar
l'home me's enamorat que hi ha a la terra

Sempre ben teu. Un petonet

Pepe

Avui, dimecres, 17-4-50